

čja schitko, a dadža tym Młodym pschiladować a ošluchacž. Gzil maju potom sa to, so to jim tež płačzi, a so to, schtož drušy a wošebnje Starschi čzinja, jim tež wotpušćene je.

So pak so našch Boh a Knes ktemu smecz, dyrbjat, mozesch ty tudy steho Prjedowanja nascheho Knesa Jesom Krysta wufnyč. Pschetoz dyž šebi Šwjet myšli, so niczo na tym neje, drudy klecž, aby nehorne nehanibite Šslowo psched młodym Ludom wupušćezicž, da praji Krystus: Ejepe by bylo, młonski Kamen na Schiji mjecz, a šredža we Morju lejžecž, hacž tajkich pohorschowacž.

Tehodla dyrbimy my młodym Ludžom šlucicž, a jich nepohorschowacž. Niz jeno stym, so my niczo Sle psched nimi čzinicž nedyrbimy, ale tež so jich wot Sleho wotdzeržujemy a šwjeru k Dobremu napominamy. Jako dyž Džeczo pošwari aby nehorne Šslowo šlyšecž da, so bychmy je tehodla šwjeru pokhostali, a prajili: Hanibuj so do Schije nuz, a neczin to wjazy. Pschetoz laj tudy steji twój Zandžel, ton widzi a šlyšchi to, won stroži so psched tajkim Šswarenjom, a je njewny na tebe. Dyž pak so twój Zandžel teho stroži a njewny je, a won psched Božim Woblecžom steji, mjenisch ty, so Boh to pytnyč nebudže, kotryž hewaf schitko widzi a wje, a so nebudže na to šwaricž a so tehodla njewacž? Tehodla neczin to kroblije wjazy! Stajkimi a šdrubimi Šslowami dyrbi so młody Lud napominacž. Hewaf rošže won we šwojej Nerodži horje, nawufne a dokonja schitke Nepoczinki. Dyž pak Šslowa a šwjerne Napominanja niczo nedofoneju a pomhacž nochzedža, da maju Starschi Borucžnosz šwjazemi do nich bicž a kroblije Džecžom jich Ššampaschnosz nepschidacž.

To ze ton Knes naš Starych rad wucicž, so bychmy na Džeczi kedybowali a

Šlowi wobarali, tak dolho hacž šhischće wobaracž možemy. Pschetoz dyž ty so junu škomdžisch, da potom žana Pomoz neje. A šluscha ktemu tak wele wjazy Prozy a Šswjernosžje, dokelž, kajž predy prajili šmy, Džeczi tajkeho Wajšnja šu, so to Sle smolom šapopanu, dyž so ty šarocžisch, aby neprawe Šslowo wupušćezisch, a myšlich šebi, to Džeczo to neje šlyšchale, da je wone smolom hotowe, dyž ty pola neho nejšy, a ryczi po tebi, a nesabydže to šwoje žiwe Dny. Tak jara rucžje stane so, so so młody Šslowek škasy, jeli so so šwulkej Prozu newobara, a šwjeru na to nekedybuje.

To pak šawjesžje Zorty neššu. Ton Knes postaji wulku Schtrafu na to. Šašo praji won tež: Schtož ty pschi tajkej Škladnoszi jenemu Džesžju Dobrego čzinisch, to šy ty mi čziniš. Woboje dyrbjalo naš nawabicž, so bychmy so nepscherjeschili, ale so kajž Kšchesžijenjo šadzerželi. Pschetoz jeli so to neczinimy, da rjeka: Ejepe by bylo, so by ty we Morju lejžat, džež najlošche je. Dyž pak to čzinimy, a nepohorschujemy młody Lud, ale wabimy jon šnaschim Heremplom k Božemu Šslowu, k Botšiwoszi, k čžešnym Šslowam a šadzerženju, da lubi so to Bohu derje, a ze to se šwojim Žonowanjom šaplacžicž. Gzi pak, kotšiz Džeczi pohorschuja a na Kedybu newosmu, nedyrbja ani Šbožje ani Žonowanje dostacž.

To nech je škrotkim prajene wot teše jeneje Schtuki nascheho džensnišcheho Szenja, so by so kojždy Pohorschenja ladač, a najprjotzy so na to prozowat, so by won Džeczi, kotrež Młodosžje dla na šebi šame knežicž nemoža, nepohorschowat. Pschetoz kak wulki to Kječ je, wopokaze ta Schtrafa do Wolje. Boh šam neje na Mordarstwo žanu wetšchu čželnu Schtrafu položič, hacž so čzi Mordarjo